

IPARJOGI SZEMLE

BUDAPESTI KIR. ÜSTÉSSZÉK
1928 FEB. 8. szám
Az „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagjai
tagdíji járulékul kapják

Jury

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49. TELEFÓN: T. 264-03, 123-18

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ és DR. FAZEKAS OSZKÁR

Egy jó tanács

Az alkohol ártalmas az egészségre. A tejivást az ember hamar megunja, ezért főzzön inkább gyakrabban tejeskávét. A „Franck“-féle „Enrilo“kávépótlót ajánlhatjuk legjobban, mert ezzel megtakarítja a drága babkávét. Az „Enrilo“ kiváló kávépótló; ha tejjel keverjük, erős, teljesen jó ízű és igen tápláló reggelit vagy kiadós ozsonnát ad.

Enrilo

a Szent István

Csokoládé

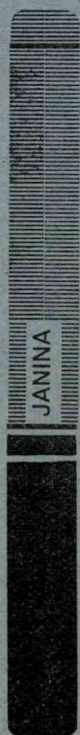
minősége vetekszik bármely
svájci csokoládé minőségével

Gyártja:

Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszerművek Rt.
Budapest-Kőbánya.

Hunyadi János

természetes
keserűvíz
világhírű!

JANINA

ÉS

SENATOR

CIGARETTAPAPIROK ÉS
HÜVELYEK A LEGJOBB
MINŐSÉGŰEK!

KWIZDA-FÉLE FLUID

KIGYÓ VÉDJEY

TURISTAFLUID

Rég bevált aromatikus
bedörzsölés köszvény, reuma,
ischiás és zsabánál

Valódián kapható a gyógyszertárakban

Megjelenik minden hó 1-én,
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”
rendes melléklete

IPARJOGI SZEMLE

Az
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagjai
tagsági járulékul kapják

Jury

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49. TELEFÓN: T. 264-03, 123-18

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ és DR. FAZEKAS OSZKÁR

Szigorubb megtorlást a védjegyutánzatokkal szemben!

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara állásfoglalása

A védjegyek nagy száma igazolja, hogy az újabban alakult védjegyes vállalatok egy része már jól bevezetett és közismert védjegyek utánzására alapítja üzleti ténykedését.

A méltányos bírói gyakorlat, a lassú védjegybitorlási eljárás csak újabb és erősebb tápot ad az utánzóknak.

Az általános ismertség oly valóságos belső érték, amely az árut a közönséggel maradandóan megkedvelteti. Az évtizedes használat folytán a védjegy mintegy fogalomná válik. Üzleti renomét, felbecsülhetetlen nagyságú tőkét reprezentál.

Éppen ezen okoknál fogva a védjegytulajdonos munkája csak részben produktív munka, mert egyfelől a vállalat energiájának tekintélyes részét leköti, elsorvasztja, másfelől pedig a termelés munkáját jelentékenyen megdrágítja a védjegytulajdonos és a közönség érdekeit egyaránt szolgáló állandó küzdelem a védjegybitorlókkkal szemben.

Igaz, az intelligens vevőt a leplezett bitorlások aligha tévesztik meg, a törvény azonban nem az intelligens, hanem az árut felületesen és futólagos figyelemmel vásárló közönséggel szemben nyújt védelmet. Azzal a vevővel szemben, aki nem neveket, nem felírásokat, nem eltéréseket kutat és vizsgál, hanem a hasonlóságokat, az áru külső megjelenési alakjait, méreteit, esomagolását, annak ható színeit tartja meg emlékezetében és vásárlásainál az emlékezetében elhomályosult kép irányítja.

A vevő nem olvas, a vevő tehát csak a drasztikus, a szembeötlő, a figyelmet megragadó képet látja, azt a képet, amelyet kénytelen észrevenni, mert hiszen állandóan látja, lépten-nyomon felbukkan előtte.

A gyakorlati élet igazolja, hogy a szín, a forma, a méret, amely egymagában véve jelentéktelennek látszik és a védjegy törvény keretein kívül eső momentum, igen gyakran az a fundamentum, amelyen az utánzat felépül, amelyből a szakavatott szem előtt az utánzat kibontakozik.

A védjegyeknek a közönségre ható, a védjegyet uraló elemeit felismerő kiváló szakember, maga az utánzó, ő tudja, hogy miért alkalmazza azokat az „általános szokásos” színeket, „általános szokásos” formákat és méreteket, amelyekről oly könnyen megállapítható, hogy azok forrása a védjegytulajdonos vállalatából ered.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara zsűrije a fent előadottak szem előtt tartásával, egyfelől az üzleti tisztesség stabilizálása, másfelől pedig a fogyasztóközönség érdekei, vagyis a közérdek szempontjából a védjegytulajdonosok javára még messzebbmenő védelmet kér.

Ha a vállalatok személyiségi jogait kellőképpen és hatályosan nem tudjuk megvédeni, így szól a zsűri véleménye, ha a védjegy jogok alapelveit, amelyek megkövetelik, hogy a védjegy az általa megjelölt árukat egymástól valóban meg is különböztesse, hogy azok a forgalomban egymással élesen szembeállíthatóak, — a felületesen szemlélő előtt is mint konkurens áruk hívják fel a fogyasztóközönség figyelmét, úgy a hatályos védjegy jog megszűnik és célt tévesztett az áru minősége, állandósága, megbízhatósága és a vevőknek az áru egyéb belső tulajdonságai iránti érdeklődésének felkeltése érdekében további áldozatokat hozni. A védjegy ugyanis mint gazdasági érték, mint erkölcsi tőke, az utánzó kezeiben értéktelen tömegáruvá, szabadjegyvé lemorzsolódik.

Az az árujegy, amely más versenytárs vállalat árujának ismert és keresett védjegyére támaszkodik, amelyben felismerhető a már gazdasági értéket reprezentáló védjegy egyik vagy másik ható eleme, utánzat, a védjegyes áruk oly mélyre, amely megöli a becsületes, egész generációk munkáján felépülő erkölcsi értéket és ezzel a becsületes munka tiszteletébe és védelmébe vetett hitet.

A védjegy kiváló gazdasági, nemzetközi viszonylatban pedig nagy nemzeti értéket képvisel. Garantálja egyfelől az áru ugyanazonosságát, az áru változatlan minőségét, anyagát, másfelől pedig a „magyar” áru jó hírnevét, jó minőségét, vagyis: a magyar áru iránti bizalmat hirdeti.

A védjegy tehát a becsületes, szorgalmas, költséges, kitartó és rajongó munka köveiből felépített védővár, amely a vállalat üzleti tisztességét, a vállalat produktumait, azok ugyanazonos minőségét védelmezi és amely védővárnak minden egyes követ becsületes kereskedői munka és a közönségnek a bizalma hordotta egybe.

Ez a becsületes munkával és szorgalommal felépített vár pedig a maga egészében, minden egyes tégladarabjával, vakolatával, ornamenseivel, külső megjelenésével együttesen adja a védjegynek karakterét: magát a védjegyes vállalatot.

A fenti elvek hangoztatásával a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarazsűrije a legerélyesebb megtorlást kéri a védjegybitorlókkkal szemben.

Ezt a káros folyamatot, úgy mond, amely megrendítheti a védjegy jog hatályos védelmébe vetett hitet, meg kell állítanunk és egészséges joggyakorlattal jobb belátásra kell bírunk az újabban létesülő vállalatokat, nevezetesen arra, hogy védjegyes áruik valóban konkurens áruk legyenek, hogy azok az első felületesen szemlélőre is a vevőben egy új önálló, a már létező védjegyes áruk tömegéből kiemelkedő védjegyes árunak a benyomását keltsék.

A zsűri elvi jelentőségű döntésében hangsúlyozta, hogy semmi néven nevezendő szükség nem forog fenn arra nézve, hogy a gazdasági piacon később megjelenő vállalat, a forgalomban már korábban szereplő eredeti védjegyekre, azok megjelenési alakjára, jellegzetes esomagolására építse fel a maga vállalatát, a már közismert védjegyekből kiszakítsa azokat a jellegzetes motívumokat, amelyek a vevőközönséget áruvásárlásaik közben vezetik, illetve irányítják.

Reméljük, hogy a kamara ez állásfoglalása kellő hatást fog gyakorolni mindazokra, akik idegen, jól bevezetett márkára alapítják vállalkozásukat és illetékes helyen pedig a védjegyek hasonlóságának az elbírálásánál mellőzik az oly gyakran hangoztatott méltányossági szempontokat. —sz.

Joggyakorlat

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Juryjének döntései. A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Juryje e hó 20-án, pénteken délután Kaszab Aladár elnöke alatt tanácsulást tartott. A Jury elé terjesztett peres ügyeket, illetve panaszokat dr. Bányász Jenő kamarai titkár ismertette. A tanácsulást tárgysorozatán szereplő peres ügyek nagy tömege élénken bevilágít a mindennapi élet ügyes-bajos dolgaiba, a gazdasági élet nehéz küzdelmeibe és részben egészséges megoldásokat, részben pedig helyes útmutatásokat ad. Az ülés változatos és gazdag anyagából az alábbiakat ragadjuk ki:

9. A zaklatás jellegével bíró alaptalan kereset megindítása már az üzleti tisztességbe ütközhet. A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Juryje sajnálattal állapítja meg, hogy az utóbbi időben a Jury előtt oly panaszok tétettek, amelyek magukon viselik a *rosszhiszemű perlekedések* mind-megannyi ismérveit. A Jury ama felfogásának ad kifejezést.

hogy az erkölestelen üzleti eszközökkel élő versenytárs üldözése, bár a tisztességtelen verseny ellen való hathatós oltalom, az üzleti tisztesség alapján álló kereskedelmi és ipari társadalmi élet elsőrendű érdeke, de egyidejűleg hangoztatja, hogy ugyancsak létezik, hogy a kereskedő- és iparostársadalom védelméért folytatott versenyküzdelem *ne legyen melegágya az alaptalan feljelentéseknek, zaklatásoknak és zsarolásoknak*. Maga az alaptalan, zaklatás jellegű bírósági kereset *indítása* már az üzleti tisztességbe ütközhet, mert panaszos *ezúton* akar veszedelmes versenytársától szabadulni, sőt amennyiben bírói megállapítást nyer, hogy versenytárs *tudva alaptalan abban hagyási keresetet* indított, a Jury nézete szerint, az általános magánjogi szabályok értelmében, *feljelentő kártérítéssel is tartozik*. A Jury nyomtatékkal hívja fel az érdekképviselők figyelmét arra a körülményre, hogy az ily *alaptalan, illetve a kizárólag zaklatás jellegével bírósági perlekedőkkel szemben* a saját hatáskörében a legszigorubbán járjon el. (Bpkam. Jury 52563—1927.)

10. „Magyar Gumi“ vállalati megjelölés, megkülönböztető erővel bíró cégtoldal. Konkrét peres ügyből kifolyólag a Jury ama nézetének ad kifejezést, hogy a „Magyar Gumi“, „Ungarische Gumi“, „Hungaria Gumi“ megjelölések (vállalati megnevezések) a kereskedelmi közfelfogás szerint és a közönséges vevő általános figyelmének elgondolásával a Magyar Ruggyantaárugyár Rt. vállalatra utalnak. E szavaknak, megjelöléseknek idegen cég szövegében, illetve idegen cég vállalati megnevezéseként, megkülönböztető vezérszó nélkül történő „*együttes használata*“, különösen a külföldiek, tehát németnyelvűek előtt is alkalmas lehet a szembenálló cégek összetévesztésére. A Jury megjegyzi azonban, hogy ez állásfoglalása nem kívánja a „Magyar“, „Hungaria“ elnevezés használatát egy vállalat javára biztosítani. A „Magyar“ megjelölés használata *szabad*, annak használata azonban oly módon, oly megkülönböztető szövegezéssel történjék, hogy az a korábbi vállalatokkal szemben való megtévesztés lehetőségét is kizárja. (Bpkam. Jury 53.470—1927.)

11. A „főök“ jelzés a valóságnak megfelelő adat legyen. A „főök“ megjelölésnek a használata oly cég, illetve vállalat részéről, amelynek törzs-háza nincsen, illetve ily törzsházzal üzleti összeköttetésben nem áll, megtévesztő jellegű lehet. Az ily utalás tehát abban az esetben sem alkalmazható, ha az üzleti összeköttetés *eredetileg fennállott*, illetve, ha a törzsház tulajdonosa, avagy jogelődje a „főök“ jelzésnek a törzsház megnevezésével kapcsolatban való használatára *engedélyt adott*, illetve annak használata ellen *nem tiltakozott*. Ily, a *valóságnak meg nem felelő vállalati jelzés* ugyanis nem csupán a közvetlenül érdekelt versenytárs, hanem általában a *szakmabeliek* üzleti érdekeit is sértheti. (Bpkam. Jury 51.419—1927.)

12. A toll-lyukasztások védjegyjellel bírhatnak. A megkülönböztető (distinctív) erő mérlegelése. A Jury a toll-árúknak alkalmazott lyukasztásoknak törvényes védjegyjelleget elismeri. E lyukasztások azonban a közönség *fokozottabb* figyelmét feltételezve, csak a *legsúlyosabb* védelmet élvezhetik, vagyis kizárólag a szolgai, az *azonos* utánzatokkal szemben nyújthatnak törvényes oltalmat. — *Az indokokból:* A védjegytörvény alapvető gondolata, hogy minden védjegynek megkülönböztetésre alkalmasnak kell lennie. Hogy pedig minő védjegyek, illetve árujegyek nem lajstromozhatók e tekintetben a védjegyek oltalmáról szóló törvény vonatkozó rendelkezései mérvadóak. Ugyancsak védjegyjogi szabály, hogy a védjegy úgy képezi oltalom tárgyát, amint az a védjegylajstromban le van téve, vagyis korlátozásoknak, avagy kiterjesztő értelmezéseknek helye nem lehet. Végül rá kell mutatnunk még ama gyakorlati szempontokra is, hogy a védjegyek hasonlóságának az elbírálásánál a védjegyek megjelenése által előállított összehasonlítás védjegyjogi hatásának hű megállapítása végett a *szóvédjegyek*, avagy ábrás, illetve kombinált védjegyeknek magán az árun való megjelenése is mindenkor figyelembe vétetett, és pedig tekintet nélkül arra, hogy a védjegyek bejelentése alkalmával a védjegytulajdonos az úgynevezett „*próbanyomatokat*“ bemutatta-e vagy sem. A védjegyek distinctív jellegének a megállapítását illetőleg, a kamara következetesen ama felfogásának ad kifejezést, hogy minden szó, illetve kombinált védjegynek, amely alkalmas arra, hogy a fogyasztóközönség figyelmét lekösse, amely a vásárlóban az árutól, annak céljától, illetve rendeltetésétől függetlenül képzetet kelt, ha még oly csekély, de egy bizonyos distinctív erővel bír.

A forgalomban általánosan szokásos árujegyekhez, az árutól a fogyasztóközönség emlékezetében, mint különálló ábrai alakzatokhoz hasonló árujelzésnek, ábrai alakzatnak is tehát bizonyos védjegyjelleget kell adni, amely jelzések, alakzatok, *minél közelebb állanak a distinctív erővel nem bíró szóhoz, avagy minél inkább beleolvadnak az áru anyagába, állagába, annál kevesebb, illetve annál szűkebb*

oltalmat élveznek, sőt bizonyos esetekben már a szolgai utánzatok se élvez törvényes védjegyjelleget, illetve: az ily utánzatok védelme már a védjegytörvény keretén kívül esik és így e kérdéseknek az elbírálásánál a versenytörvény rendelkezései a mérvadóak. A distinctív erő megállapításának azonban mindenkor elengedhetetlen feltétele, hogy a szabadjelzés és a szabadjelzéstől eltérő minimális különbség a fogyasztóközönség részéről pontosan, feltétlenül és különösebb figyelem ráfordítása nélkül is észlelhető legyen, maga a jelzés, a distinctív erőre igényt tartó árujegy, a vásárlókban a szabadjegytől eltérő képzetet, az árutól élesen elválasztható jelzést keltsen. A fenti elvek hangoztatása után, a Jury nézete szerint, teljesen irreleváns, hogy az alperesi védjegyek már a bejelentés időpontjában, avagy csak a hosszú használat folytán váltak distinctív jelzéssé. Ha ugyanis megállapítható, hogy a bejelentés időpontjában az alperesi toll-lyukasztásokban a fogyasztóközönség az áru anyagától, rendeltetésétől, műszaki hatásától függetlenül, különálló származási jegyet látott, illetve *láthatott*, vagyis a kérdéses lyukasztások, szemben a kimitészekkel, a vevőközönséget a vásárlásoknál mint egy bizonyos vállalatra utaló jelzések *irányíthatták*, úgy az alperesi védjegyekről a distinctív erő el nem vitatható.

Szakkörökből nyert értesülés szerint a Jury megállapítja, hogy a forgalomban a tollvásárlásoknál a vevő mindenkor a toll formáját, annak erősségét, puha- vagy keménységét, a kéznek megfelelő voltát, hegyes, tompa, metszett, vagy kerek hegyét nézi és a toll-lyukasztásoknak, miként a metszéseknek és így azok formáinak is, különösebb jelentőséget nem tulajdonít. A beszerzett szakértői vélemények azonban megemlítik, hogy a vevők között *akadhat* oly egyén is, aki a tollvásárlásoknál a tollkivágást, lyukasztást is figyelembe veszi. — A kamara eddig következetesen elfoglalt álláspontjának, nemkülönben a szakvélemények gondos figyelembevétele és mérlegelése után, ama felfogásának ad kifejezést, hogy amennyiben a vevők még oly csekély része is megállapítást nyer, hogy a toll-lyukasztásoknak, az áru minőségén túlmenően *származási jegy* jelentőséget tulajdonít, úgy a védjegyjogi védelem már indokolt. (Bpkam. J. 22.861—1926.)

13. A vezérképviselők megkerülésével történő árubeszerzés megengedett üzleti eljárás. A Jury főfeladatát abban látja, hogy a kereskedelem *korlátlan szabadságát* biztosítsa. E felfogásának megfelelően a Jury megállapítja, hogy a kereskedelmi szabadság folyamánya, sőt követelménye, hogy a kereskedő a *legelőnyösebb forrásból vásárolhasson*. Mi sem állja tehát útját annak, hogy a kereskedő *másodkézből*, tehát a *termelő, gyáros helybeli képviselőjének megkerülésével* vásárolja be a kívánt cikkeket. A helybeli képviselő *árfelhajtó üzleti magatartása semmi körülmények között nem védhető*. A szabadverseny feltétlenül megköveteli az *árú szabad forgalmát*, és így bizonyos árúcikkeknek *egy kézben való monopolizálása*, illetve e monopoliumnak törvényes védelme az áruforgalom jogosulatlan korlátozását jelentené. (Bpkam. Jury 55.152—1927.)

14. Vevők fogdosása. Több oldalról ismételt előterjesztett panaszok folytán, a Jury nyomtatékkal hangsúlyozza ama felfogását, hogy a *vevőknek az uccán, tolatódó módon való fogdosását*, tisztességtelen versenynek minősíti. (Bpkam. Jury 1835—1928.)

15. A Jury nézete szerint a tiszta eszközökkel folytatott erős propagandatevékenység nem ütközhet a versenytörvény tiltó rendelkezéseibe. A Jury az utóbbi időben észlelt hirdetői kampányokkal kapcsolatban felmerült különböző panaszokkal foglalkozva, megállapítja, hogy azok, bár a magyar kereskedelem létéért folytatott küzdelemnek élénk képét adják mindazonáltal a ma lihegő versenyének természetes megnyilvánulásai, amelyek ellen a versenytörvény szempontjából mindaddig kifogás nem emelhető, amíg az ily nagyhangú és külsőségeiben is a közönségre ható hirdetések egyfelől a *valóságnak megfelelő* adatokkal igyekeznek a közönséget meghódítani, másfelől a vele szemben alkalmazott védőeszközök, a védekező küzdelem, a jogos védelem és tárgyalásos kritika határain belül mozognak. (Bpkam. Jury 1835—1928.)

16. Az árunak minőségére és érték tekintetében mértékadó tulajdonságaira vonatkozó megtévesztések reklámszédelgés jellegével bírnak. Így „*Selyem*“ megjelölés felselyemszövet, nyersselyem, illetve mosóselyemárun, „*Gyapjú*“ pamutárun, illetve műselyemmel platirozott pamutárun; „*Kézimunka*“ nem kézzel készült iparcikkekre; „*Gépselyem*“ pamutból készült varrógépfonalakon megtévesztő. A fenti esetekben az áru alacsonyabb árjelzése a laikus vevő, sőt a gyakran nem szakértő kereskedő előtt sem juttatja megfelelően kifejezésre az áru *valódi értékét*, illetve minőségét. Feltétlenül megkívánható tehát, hogy az áru minősége és érték tekintetében mértékadó jellege, tulajdonsága pontosan *megjelöltessék*, illetve

szükség esetén közelebről körülírással. (Bpkam. Jury 1853—1928.)

17. Szerződészegésre való rábírás: tisztességtelen verseny. A Jury anélkül, hogy a versenytelttel, a versenytelt szabályozásával kapcsolatban létesült üzleti szerződések megszegését általában a versenytörvény szempontjából kifogás tárgyává tenné, ama felfogásának ad kifejezést, hogy a vevőknek szerződészegésre való rábírás útján történő elcsábítása a jó erkölcsökbe ütközhet. (Bpkam. Jury 1853—1928.)

18. „Egy napig ingyen élhet“, „Ingyen utazhat“ reklámjelmondatok, hirdetések, kizárólag abban az esetben vonhatók a versenytörvény tiltó rendelkezései alá, ha a konkrét adatok alapján megállapítást nyer, hogy a hirdető a forgalmi áránál magasabb árat szed és így ebbe a magasabb árba belekalkulálja az „ingyen szolgáltatás“ költségeit. Ily esetekben ugyanis a hirdetés valótlan, mert a vevő az utazás, illetve az egy napig ingyen élés költségeit az áruk magasabb árában megfizeti, vagyis a szolgáltatás már nem „ingyenes“. (Bpkam. Jury 1853—1928.)

19. Az üzleti összeköttetésekre való hazug utalások az üzleti tisztességbe ütköző versenyszekők. „Engedve a gyár óhajának, Magyarországon megkezdte a működését a Fordsohn Traktor tulajdonos urak érdekeinek megvédése céljából“, „Szíves figyelmébe hozom, hogy cégem kizárólag csak a gyárral van összeköttetésben, minden más autorizált képviselőtől, vagy bizományostól teljesen független“. A fent idézett kitételek valótlanáguk esetén a Jury nézete szerint alkalmatlanok annak a látszatnak a felkeltésére, hogy a levél szétkülönböztető Ford-Fordsohn Traktor gyárral közvetlen üzleti összeköttetésben áll és így mint megtévesztő híresztelés, reklám-szédelgés jellegével bír. (Bpkam. Jury 317—1928.)

20. Tévesen kézbesített áru kezelése és számlázása egy magában véve még nem tekinthető oly gondatlan magatartásnak, amely okozati összefüggésbe volna hozható a versenytárs vevőinek meg nem engedett eszközökkel történő elhódításával. Amennyiben tehát a bírói mérlegelés az eset tényközlésének gondos vizsgálata alapján nem találna szempontot arra nézve, hogy alperes tudott, avagy tudhatott az alkalmazottaknak egyébként üzleti tisztességbe ütköző magatartásáról és hogy ahoz akár előzetesen, vagy utólag (hallgatóság) hozzájárult volna, maga a tény, az üzleti élet forgatagában, a posta téves kézbesítését, az alkalmazottak felületességét, túlbuzgóságát, túlkapasait, sőt gyakran rosszhiszemű eljárását tekintve, az áru kezelése és számlázása során előállható rendellenességek, illetve tévedések még nem elegendők arra, hogy alperes eljárása tisztességtelen versenynek minősíthesse, illetve e ténykedés abbahagyására bírőilag köteleztesse. (Bpkam. Jury 1316—1928.)

21. „Az általam képviselt gyár gépeivel érte el a legjobb versenyidőt“. Amennyiben bírói megállapítást nyer, hogy a versenytársnak eme állítása nem felel meg a valóságnak, úgy körleveleiben alkalmazott e kitétel az üzleti jó erkölcsökbe ütközik (Bpkam. Jury 49.779—1927.)

22. Hazafias jelmondatoknak, magyar emblémáknak külföldi vállalatok áruin való feltüntetése, akár védjegyként, akár pediglen dekoratív alakban, a magyar vásárló közönség megtévesztésére alkalmas és így a versenytörvény tiltó rendelkezéseibe ütközik (Bpkam. Jury 1853—1928.)

23. „Üzletmegszünés“. „Teljes kiárusítás“. Az oly „üzletmegszünést“ és „teljes kiárusítást“ hirdető versenytárs, aki az üzleti raktárában levő árukészletek értékesíthetése céljából feltétlenül szükséges árubeszerzéseken (készlet kiegészítés, komplettfrozás), illetve az azzal kapcsolatban előálló javítási munkálatokon felül raktára részére új árukat vásárol, tisztességtelen versenyteltet folytat. Elegendő, ha a versenytárs csupán néhány árucaikkal egészíti ki áruaktárát, mert e ténykedése már az üzlet feloszlásával kapcsolatos tevékenységét meghaladja és így az üzlet feloszlására vonatkozó hirdetése valótlan. (Bpkam. Jury 1853—1928.)

24. Az áru csomagolásán alkalmazott azonos szavak megtévesztő hatása. Az ítélet tendenciózus közlése. B. D. és neje b... i lakosok tisztességtelen verseny abbahagyására iránt keresetet indítottak az 1926. évben jelenlegi felperes ellen az „É...“ szónak piperecikkeken való alkalmazása és az áruk külföldi eredetére utaló megtévesztő feliratok miatt. A választott bírói ítélet el is marasztalta a jelenlegi felperest. B. D. és neje, akik a fenti ítélet előtt „É...“ jelzésű cikkeiket teljesen magyar szöveggel hozták forgalomba, s a szappanba semmi elnevezés nem volt benyomva, az ítélet után ezt egyszerűen megváltoztatták és egyrészt a kérdéses cikkeket ugyanolyan színben és alakban hozták forgalomba, mint ahogyan azt felperes eddig használta,

másképp az áru egyik oldalán „S... É...“, a másik oldalán „*Marque Deposee No. 57.991 Made in Hungary*“ szöveget nyomtatottak be, úgyhogy az áru úgy formájára, mint szövegére nézve hű másolata annak a cikknek; amit felperes azelőtt készített. Alperes viszontkeresetében kifogás tárgyává teszi a felperes által közzétett következő tartalmú hirdetést: „Tekintettel arra a körülményre, hogy B. D. b... i lakos saját készítményű áruit „É...“ elnevezés alatt hozza forgalomba, kényszerítve vagyunk az annyira közkedvelt készítményeinket a régi minőségben és csomagolásban ugyan, de különös megkülönböztetésül új elnevezés alatt C... M... E... S... M... E... néven forgalomba hozni“, továbbá kifogásolja a „figyelmeztetés“ cím alatt közzétett óvást: „... készítményeinket ezentúl is az eddig ismert minőségben és csomagolásban...“

A választott bíróság felperes keresetének és alperes viszontkeresetének helyt, illetve részben helyt ad. Indokokból:

Alperesnek az a magatartása, hogy B. D. volt perbeli ellenfelének a kelendőség fokozására alkalmasnak bizonyult áruismertető jeleit nyomban az ítélet után, az ítélet tartalmát messze meghaladóan, a maguk egészében átvette és azóta állandóan alkalmazza, az üzleti tisztességbe ütközik és annak az abbahagyására őt kötelezni kellett. Nem tehetette magáévá a bíróság az alperesnek azt az érvelését, hogy erre őt a korábbi választott bírósági ítélet feljogosította, mert ez az érvelés az ítélettel ellentétes, az pedig, hogy a krémtegyelvény formája és csomagolása 1927-ben milyen divatnak hódol, az évekkel előbb tanúsított magatartás elbírálásánál figyelembe nem jöhet.

A viszontkeresetre vonatkozólag tényként megállapítható, hogy a felperes a hirdetést és a figyelmeztetést közzétette. A bíróság úgy találta, hogy a hirdetés bevezető része B. D.-re utalással, alkalmas annak a látszatnak a keltésére, hogy B. D. kifogásolható magatartása kényszeríti a felperest az „É...“ elnevezés megváltoztatására, ami a már említett korábbi választott bírósági ítélettel nemcsak összhangban nem áll, hanem homlokegyenest ellentétes. Az ilyen hirdetés az üzleti tisztességbe ütközik, annak az abbahagyását tehát, a Tvt. I. szakasza alapján, el kellett rendelni.

A „Figyelmeztetés“ azonban ilyen, vagy ehhez hasonló szövegezt nem tartalmaz, azt tehát — a perbeli előzményekre tekintettel — a Tvt. szempontjából kifogásolni nem lehetett, alperesnek erre vonatkozó viszontkereseti kérelmét tehát el kellett utasítani. (Bpkam. Vál. Biz. 20899/927.)

25—26. Kizárólag az áru rendeltetésére utaló védjegyek törvényes oltalmat nem élvezhetnek. A kereskedelmi miniszter a „Vitamin“ szónak „gyógytápsörre“, a „The best football STADION, garant haud made“ szavaknak pedig „football-labda és sportcipőre“ való belajstromozását megtagadta. Az indokokból: A „Vitamin“ árumegjelölés oly ismert összetételű anyag, amelynek jelenléte a tápszerekben — legyen az étel, vagy ital — az egészség megtartására multhatatlanul szükséges, miért is az orvosi tudományban, de sőt a közfelfogásban az u. n. laikus nagyközönség előtt is általánosan ismert a vitaminnak a táplálékokban való jelenléte. Ennélfogva a védetni kívánt szó a forgalomban oly általánosan szokásos és szükséges megjelölés, melynek letévé cég részére való kizárólagos engedélyezése által a forgalmi élet nagy horderejű anyagmegjelöléstől fosztatná meg és a forgalmi élet letévé cég részéről állandó zaklatásoknak lenne kitéve. (K. M. 665—1927.) — A „The best football“ felirat a védjegy lajstromképeségének megállapításánál figyelembe nem jöhetett, mert a védetni kívánt áru „football-labda“ megjelölésére a forgalomban általánosan szokásos érteleme „versenypálya, futópálya“ a védetni kívánt árukra való alkalmazásában kizárólag azt jelzi, hogy azok versenypályára, illetve futópályára szánt tárgyak. Az olyan védjegy pedig, mely kizárólag az áru rendeltetését jelzi, a kizárólagos használati jog megszerzésére alkalmatlan. Mindezeknél fogva a védjegyekről az oltalmat a kereskedelemügyi miniszter az 1890. II. tc. 3. §. 3. pontján alapján megtagadta. Az utóbbi határozat ellen védjegy tulajdonos előterjesztéssel élt. (K. M. 666—1927.)

27. „Aluminium bőr“ az áru minőségét jelzi. Az „Aluminium“ szóval való megjelölés a forgalomban bizonyos áru-nemek megjelölésére általánosan szokásos megjelölés fogalma alá esik és így a törvény értelmében a belajstromozásból ki van zárva. (K. M. 13—1927.) E döntés ellen fél előterjesztéssel élt.

28. „Hóvirágszappan“ minőségjelző. A védjegy kizárólag „Hóvirág“ szóból áll és „arckrém, arckenőcs, szappan, puder, mosdóvíz és mindenféle kozmetikai szerek“ védelmére tételt le. A letett védjegy a miniszteri határozat indokolása szerint a védetni kívánt áruk anyagának közelebbi megjelölésére

szolgált oly adatot képez, mely az áruk minőségére utal, s így az 1895. évi XLII. t. c. 1. §-ába ütközik, ha pedig az áruk nem hóvirág felhasználásával készülnek, az esetben a védjegy, mint a fogyasztó közönség megtévesztésére alkalmas árujelzés az 1890. évi II. t. c. 3. §-ának 4. pontjába ütközik. E döntés ellen fél előterjesztéssel élt. (K. M. 21—1927.)

29. A tisztításra, illetve mosásra adott áruk védjegyes áruknak nem tekinthetők. A vállalat, mely a védjegyet belajstromoztatta „gőzmosóüzem, kelmefestő és vegytisztító vállalat”, az áruk pedig „a feldolgozott áruk, illetve azok csomagolása.” Az 1890. évi II. t. c. 1. §-a szerint a védjegy rendeltetése, hogy a kereskedelmi forgalomra szánt készítményeknek és áruknak más hasonló készítményektől és áruktól való megkülönböztetésére szolgáljon. Már pedig a letévő által védetni kívánt áruk nem tekinthetők oly készítményeknek, melyek kereskedelmi forgalomra volnának szánya, mivel letévő kizárólag azzal foglalkozik, hogy az üzemébe beérkezett cikkeket kimossa, a kelmét festi, vagy tisztítja. Minthogy pedig az ilyenképpen feldolgozott cikkek megjelölésére kívánja letévő a védjegyet, melyek a törvényben megkívánt áruknak és készítményeknek nem tekinthetők, ennél fogva a kereskedelmi miniszter a védjegytől az oltalmat megtagadta és annak törlését rendelte el. E döntés ellen fél előterjesztéssel élt. (K. M. 45—1927.)

30. „Kárpáti boróka” minőségjelző. A védjegy kizárólag „Kárpáti boróka” szavakból áll és „mindennemű kozmetikai és háztartási cikkek, különösen sóborszesz” védelmére tételt le. Minthogy a védetni kívánt szavak az áruk minőségére utalnak, s így törvényes oltalomban nem részesíthetők, az olyan védjegyek pedig, melyek kizárólag az áru minőségére utalnak, a belajstromozásból ki vannak zárva, ennél fogva a védjegytől az oltalmat megtagadta és annak törlését elrendelte, mert, úgymond a határozat indokolása egyáltalán nem szolgálja a közgazdaság érdekét, hogy az ország egy meghatározott területén előállított és az egész országban ösmert és használatban is lévő vászonfajta megjelölésére egyeseknek kizárólagos használati jog biztosítható. E döntés ellen fél előterjesztéssel élt. (K. M. 15—1927.)

31. „Matyó-vászon” földrajzi megjelölés. A védjegy kizárólag „Matyó” szóból áll és „mindennemű pamut-vásznak” védelmére tételt le. Tekintettel arra, hogy a „Matyó” szó az áru előállítás helyének és módjának, valamint az áru minőségének megjelölésére is szolgál, az olyan puszta szavakból álló árujegyek pedig, melyek kizárólag az áru előállításának helyét, módját, az áru minőségét jelzik, a belajstromozásból ki vannak zárva, ennél fogva a kereskedelmi miniszter a védjegytől az oltalmat megtagadta és annak törlését elrendelte, mert, úgymond a határozat indokolása egyáltalán nem szolgálja a közgazdaság érdekét, hogy az ország egy meghatározott területén előállított és az egész országban ösmert és használatban is lévő vászonfajta megjelölésére egyeseknek kizárólagos használati jog biztosítható. E döntés ellen fél előterjesztéssel élt. (K. M. 10—1927.)

32. A versenytárs fogalma. A kir. törvényszék a tisztességtelen verseny ismérveit nem találta meg, mert ennek első és alapvető feltétele, hogy panaszolt *versenytárs* legyen, a panasz tárgyává tett esemény pedig *üzleti versenyre* irányuljon, ennek megállapítására azonban felperes azon érvelése, hogy felperes is *gyárthatna* jeget és alperes is *gyárthatna* más vegyipari cikkeket, ha akarna és megfelelő berendezése volna, — nem alkalmas. *A nagy térbeli távolság* folytán arról sem lehet szó, hogy alperes hirdetésére felperes jó hírneve folytán abban a téves hitben jelentkeztek volna vevők, hogy felperes tért át a jéggyártásra is; *a helyszínen való megjelenés, mely a jelen esetben el nem maradhatott*, egyébként is eloszlott volna minden ilyen tévedést. Végül annak folytán, hogy az *alkalmazott tévedésből közzétett* hirdetmény *csak egyszer* jelent meg, kizártnak kell tekinteni azt a lehetőséget is, hogy ez a hirdetmény felperesnek, ha a jövőben a műjéggyártásra is ki akarná terjeszteni üzemét, az üzleti versenyben a legesekélyebb mértékben is kárt okozzon. A kir. törvényszék ítélete ellentétben áll az eddigi gyakorlattal, amely a *lényegileg* azonos működési körrel bíró, avagy a vállalat *céljával összefüggésben* álló üzletágakra *kiterjesztőleg* értelmezi a *versenytárs* fogalmát. Az ítélet nem jogerős. (Bp. kir. tsz. 13. P. 39.953—1927. 9. sz.)

33. A Választott Bíróság igénybevétele nem joglemondás a kártérítésről. Elmaradt haszon nem vagyoni kár nagyfokú gondatlanság miatt. A kir. törvényszék a kereskedelmi és iparkamara választott bíróságától beszerzett 239/1927. sz. periratok alapján tényként állapította meg, hogy felperes a jelen keresetben tényállítások alapján a választott bíróság előtt érvényesítette alperesek ellen a tisztességtelen verseny abbahagyására irányuló igényét és a választott bíróság pénzbírság terhével kötelezte is alpereseket az utánzott lámpák előállításának és forgalomba hozatalának abbahagyására, úgyszintén a kifogásolt hirdetés abbahagyására is; a kir. törvényszék álláspontja szerint azonban ez a körülmény felperes

kárigényének a rendes bíróság előtti érvényesítését nem akadályozza; mert a Tvt. 44. §-ának nem tulajdonítható olyan értelmezés, mely a kárigény utólagos érvényesítését kizárja. A Tvt. 44. §-ának az a rendelkezése, hogy a választott bíróság hatásköre csak olyan ügyekre terjed ki, melyekben a felperes nem követel kártérítést, hatásköri rendelkezés, mely kizárja, hogy a kamara választott bírósága előtt kártérítésre irányuló kereset is indítható; abból a körülményből azonban, hogy felperes az abbahagyás és egyéb jogok érvényesítése végett a választott bíróság működését igénybe vette, joglemondás annál kevésbé következtethető, mert felperes a választott bíróság előtti perben kárigényét kifejezetten fenntartotta. A kereset jogalapjára vonatkozó alperesi védekezést nevezetesen azt az alperesi védekezést, hogy a „B” Lámpák nincsenek szabadalmaztatva s így bárki szabadon állíthatja elő és hozhatja azokat forgalomba, — a kir. törvényszék azért nem vette figyelembe, mert a választott bíróság ítélete „res judicata”-t képez abban a kérdésben, hogy alperesek a „B”-féle lámpák utánzásával, forgalomba hozatalával, hirdetésével, ezenkívül II. r. alperes a „B” lámpák vezérképviselőjeként történt fellépésével a Tvt. 1. és 9. §-ába ütköző tisztességtelen versenyt folytattak. A választott bíróság előtti per ugyanis ugyanezen felek között, azonos tényállás alapján folytatott le s a kereset jogalapja is azonos. Az jogszabály ugyanis, melynek alapján alperesek a tisztességtelen verseny abbahagyására köteleztettek, szándékosság vagy gondatlanság esetében a kár megtérítésére is kötelez. A kir. törvényszék ezért csak azt a kérdést tette abban a perben vizsgálat tárgyává, hogy alperesek szándékosan vagy gondatlanul jártak-e el a lámpák utánzásánál és forgalomba hozatalánál. Alperesek e tekintetben hivatkoztak a választott bíróság ítéletére, mely indokolásában a lámpák gyártását és forgalomba hozatalát *rosszhiszeműnek nem találta*, továbbá arra a körülményre, hogy előzetesen érdeklődtek a szabadalmi bíróságnál és a kereskedelmi és iparkamaranál, hogy a lámpák nincsenek-e szabadalmaztatva vagy védjegyezve. A kir. törvényszék a csatolt választott bíróság előtti periratok mellékletei alapján tényként állapította meg, hogy alperesek a gyártás megkezdése előtt érdeklődtek szabadalmi ügyvivő útján, hogy a B-lámpák nincsenek-e szabadalmaztatva, s e tárgyban I. r. alperes a felpereshez is kérdést intézett az 5. alatti előkészítő irathoz E) alatt csatolt levélben. Tekintettel azonban arra, hogy felperes az F) alatti válaszában *figyelmeztette* I. r. alperest arra, hogy a B-féle lámpára vonatkozó szabadalom Németországban bejelentés előtt áll és hogy *nem szokásos más gyártmányainak kopírozása*, s a gyárostól függő további lépésekre hivatkozott; II. r. alperes pedig a felperessel a B-lámpák eladására vonatkozólag üzleti összeköttetésben állott s így tudnia kellett, hogy felperes egyedülről Magyarországon ezen lámpáknak; a kir. törvényszék tényként állapította meg, hogy alpereseket mint hasonló cikkek előállításával és forgalombahozatalával foglalkozó szakembereket legalább is nagyfokú gondatlanság terhelte, mikor a felperes által Magyarországon forgalomba hozott és ismertté tett lámpákat utánzótták. A kir. törvényszék tanuk vallomása- nak és a körülményeknek mérlegelésével, az *elmaradt haszon* nagyságát 3000 pengőben, a *nem vagyoni kárért* felszámított kártérítés összegét pedig a Tvt. 35. §-a alapján 2000 pengőben állapította meg. (Bp. kir. tszék 13. P. 34.735—1927.)

34. „Ingyen és csak” — hirdetési — csomagolási költségek. A vevőközönség szerzésének ilyen módja az üzleti tisztességbe ütközik még az esetben is, hogyha *való* az, hogy a hirdetett könyvek hirdetési és csomagolási költségei saját magának is a hirdetmény szerinti 30, illetve 35 fillérbe kerülnek, vagyis ezeken a köteteken semmi haszna nincs a felszámított költségekből, az 1923. évi V. t. c. 1. §-ába ütközik, mert a hirdetmény a hirdetett könyvek kellendőségének fokozása céljából az olvasóközönség megtévesztésére alkalmas módon elhallgatja azt, hogy a könyvekből egyszerre 4 kötetből álló egész sorozatot küld szét panaszolt is a hirdetésben megjelölt költségeken felül megrendelés esetén portó címén *külön költséget* is számít fel, vagyis a megrendelt B. sorozatu könyveket nem csupán a hirdetményben megjelölt költségekért küldi szét. Ilyen körülmények között pedig panaszolt az „ingyen” reklám jelszót a hirdetmény szerinti *szövegezés* mellett — a beszerzett iparkamarai vélemény szerint is —, nem alkalmazhatja. Igaz ugyan, hogy a szelvény-beküldő az ingyen-jegy készrevétele után nem köteles a könyveket megrendelni, de a megtévesztő hirdetés folytán panaszolt még is elérte azt, hogy a hírlapok olvasó közönségének egy része a szelvény beküldése folytán vele az üzleti összeköttetést felvette és egy része a hirdetett művek valamelyik sorozatát meg is rendelte. A vevőközönség szerzésének ilyen módja pedig az üzleti tisztességbe ütközik. (Bp. kir. tsz. 13. P. 44020/927.)

MÜLLER TESTVÉREK

VEGYÉSZETI GYÁR R.-T.
VI, LEHEL UCCA 27-29

Szavatosságot
vállal az általa gyártott

ANTRACEN

író-, másoló- és színes tintáinak
elsőrendű minőségéért

**Mindezen üzletben
kaphatók!**

VILÁGHIRŰEK A
KLEIN-FÉLE:
ORIENT RÓZSA, KÁRPÁTI IBOLYA

ÉS A
SCHÖN-FÉLE:

„GIANT” SZAPPANOK

Kiváló az új típusú

„ODONTINE”
FOG P A S Z T A

HUNYADI JÁNOS

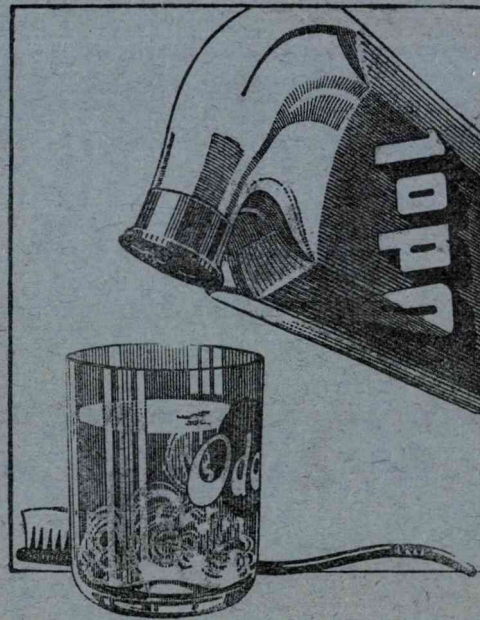
Világhírű természetes keserűvíz!

A világ orvosi tekintélyei által ajánlva. Több mint 60 éve egyenlő összetételben kerül a világ minden részében forgalomba. Kiváló gyógyhatású a végbél fájdalmas betegségeinél, székrekedésnél, aranyeres bántalmaknál, vérkeringési zavaroknál, érlelmeszesedésnél. Vértórtás, rheuma, köszvény ellen. A gyomor, bél-, máj- és epekő-betegségeknél. Elő- és utókezelésre a marienbadi vagy karlsbadi kúránál. Emésztési zavarokat és étvágytalanságot rövidesen helyrehozza.

Rendes adag: reggel éhgyomorra egy pohárral tele, lehetőleg langyosan

Tulajdonos: Saxlehner András, Budapest

Az egész világ szájszije

Odol-Compagnie A.G.

VEZERKÉPVISELETE
BUDAPEST, IV., MUZEUM-KÖRUT 31.

VI. MOZSÁR UTCA 9.

Stollwerck Testvérek Rt.

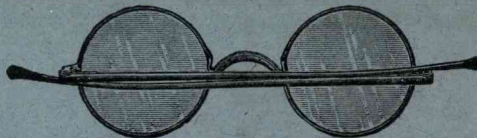
- CSOKOLÁDÉ ●
- BONBON ●
- KARAMELLA ●

Calderoni és Társa

Budapest, V, Vörösmarty tér 1 (Haas palota)

Látcsövek, lorgnettek, szemüvegek és orrcsüptetők a legfinomabb kivitelben. Zeiss, Punktal- és Ultrasin-üvegek
Fényképezési cikkek

Alapítva: 1819. év ☼ Telefon: L. 973-26

Salicylsav-Chinoin

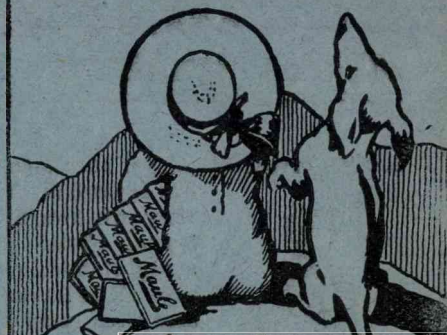
legkönnyebb, legjobb, legolcsóbb. Minden tekintetben kiállja a külföldi készítményekkel a versenyt.

TÖRLEY
PEZSGŐ

Meinl-kávé

Mauls

*Dreher
Csokoládé*

DIANA SÓSBORSZESZ

A Nektár gyógytápsör

alkoholtartalomban szegény, de extractban annál dúsabb. Üdít, de nem bódít. Orvosok ajánlják. Megrendelhető a

Fővárosi Sörfőző R.-T.-nél

Kőbányán. Gyártelep: X, Maglódi u. 47.
Telefon: József 463-89. szám — és a

Városi raktárnál VIII, Tavaszmező ucca 7

☉☉ Telefon: József 463-83. szám ☉☉